

ŻYC EWANGELIA

IV NIEDZIELA ZWYKŁA, *A* Mt 5,1-12a * 29.01.2023

(560)

Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył swoje usta i nauczał ich tymi słowami: „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni, którzy płaczą, albowiem oni będą pocieszeni. Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię. Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi. Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają i prześladowują was, i gdy mówią kłamliwie wszystko złe na was z mego powodu. Cieszcie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie”.

Św. Mateusz przywołuje dzisiaj słowa Jezusa: „Cieszcie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie”. Osiem błogosławieństw, które słyszymy w dzisiejszej Ewangelii, są dla nas drogą, które mają nas przygotować do świętości, do radości nieba: Błogosławieni ubodzy w duchu, a więc ci, którzy są świadomi swojej niedoskonałości i ciągle chcą się zmieniać. Błogosławieni, którzy się smucą wtedy, gdy dzieje się zło, gdy widzą, jak inni są daleko od Boga. Błogosławieni cisi, którzy czynią dobro i nie pragną przy tym rozgłosu. Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, bo nie mogą pogodzić się z okrucieństwem świata, i z kłamstwem. Błogosławieni miłosierni, którzy nie przechodzą obojętnie obok cierpiącego, nie zamykają się na tragedię i biedę innych. Błogosławieni czystego serca, którzy korzystają z sakramentu pojednania, dbają o czystość obyczajów, zachowań, intencji. Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój i brzydzą się wojną oraz sporami. Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, bo oni budują na prawdzie. Błogosławieni jesteście, gdy wam urągają, bo nie wstydzicie się wiary i Jezusa. Wielka jest wasza nagroda w niebie.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Które z Ośmiu Błogosławieństw jest mi najbliższe? Które z Błogosławieństw jest dla mnie najtrudniejsze w realizacji w codziennym życiu? Dlaczego? Czy doświadczam na co dzień błogosławieństwa Boga? Czy sam jestem dla innych błogosławieństwem?

Do wykonania: Wieczorem będę dziękował Bogu za wszystkie łaski, którymi mnie obdarował.

KALENDARZ LITURGICZNY

31.01 (wtorek) Wspomnienie św. Jana Bosko, prezbitera

Urodził się w roku 1815 w pobliżu Castelnuovo, w diecezji turyńskiej. Dzieciństwo spędził w wielkim ubóstwie, a kiedy został kapłanem, wszystkie swoje siły poświęcił wychowywaniu chłopców. Założył Zgromadzenia poświęcające się wychowaniu

młodzieży. Napisał także drobne dzieła religijne. Zmarł w Turynie 31 stycznia 1888 roku. W zakładach salezjańskich ks. Jan wprowadzał atmosferę życzliwości, zaufania, wyeliminował kary fizyczne, popierał sport, ukazywał wychowankom ideał świętości, do której wszyscy mają zmierzać. Swoim duchowym synom (salezjanom) zostawił w testamencie polecenie: "Praca, praca, praca".

01.02 (środa) Wspomnienie św. Brygidy z Kildare, dziewicy, patronki Irlandii

Brygida z Kildare (nazywana także Irlandzką) urodziła się między rokiem 452 a 456 w Irlandii (w okolicach dzisiejszego Kildare albo Faughart w hrabstwie Louth). Była pogodna i hojna, energiczna i przedsiębiorcza, dobra i sprawiedliwa. Już od dzieciństwa tęskniła za życiem poświęconym Bogu. Od nieznanego z imienia biskupa otrzymała welon, symbol dozgonnego dziewictwa. Zaczęła gromadzić przy sobie dziewice o podobnych ideałach. Założyła dla nich w Kildare, na zachód od Dublina, pierwszy klasztor w Irlandii (nazwa Kildare pochodzi od iryjskiego Cill dara - kościół dębu). Klasztor ten niebawem zasłynął i dał początek wielu innym. Brygida niosła pomoc cierpiącym i ubogim, przemierzając wzdłuż i wszerz Zieloną Wyspę. Stale była w podróży. Zmarła w Kildare 1 lutego 523 lub 524 r. i została pochowana w istniejącej do dziś katedrze.

02.02 (czwartek) Święto Ofiarowania Pańskiego

Święto Ofiarowania Pańskiego przypada czterdziestego dnia po Bożym Narodzeniu. Jest to pamiątka ofiarowania Pana Jezusa w świątyni jerozolimskiej i dokonania przez Matkę Bożą obrzędu oczyszczenia. Kościół wszystkim ważniejszym wydarzeniom z życia Chrystusa daje w liturgii szczególnie uroczysty charakter. Święto Ofiarowania Pana Jezusa należy do najdawniejszych, gdyż było obchodzone w Jerozolimie już w IV w., a więc zaraz po ustaniu prześladowań. Dwa wieki później pojawiło się również w Kościele zachodnim. Tradycyjnie dzisiejszy dzień nazywa się dniem Matki Bożej Gromnicznej. W ten sposób uwypukla się fakt przyniesienia przez Maryję małego Jezusa do świątyni. Obchodom towarzyszyła procesja ze świecami. W czasie Ofiarowania starzec Symeon wziął na ręce swoje Pana Jezusa i wypowiedział prorocze słowa: "Światłość na oświecenie pogan i na chwałę Izraela" (Łk 2, 32). Według podania procesja z zapalonymi świecami była znana w Rzymie już w czasach papieża św. Gelazego w 492 r. Od X w. upowszechnił się obrzęd poświęcania świec, których płomień symbolizuje Jezusa - Światłość świata, Chrystusa, który uciszał burze, był, jest i na zawsze pozostanie Panem wszystkich praw natury. Momentem najuroczystszym apoteozy Chrystusa jako światła, który oświeca narody, jest podniosły obrzęd Wigilii Paschalnej - poświęcenie paschału i przepiękny hymn Exultet.

03.02 (piątek) Wspomnienie św. Błażeja, biskupa i męczennika

Św. Błażej pochodził z Cezarei Kapadockiej. Błażej studiował filozofię, później jednak został lekarzem. Po pewnym czasie porzucił swój zawód i podjął życie na pustyni. Stamtąd wezwano go na stolicę biskupią w położonej nieopodal Sebaście. Podczas prześladowań za cesarza Licyniusza uciekł do jednej z pieczar górskich, skąd nadal rządził swoją diecezją. Ktoś jednak doniósł o miejscu jego pobytu. Został aresztowany i uwięziony. W lochu więziennym umacniał swój lud w wierności Chrystusowi. Tam właśnie miał cudownie uleczyć syna pewnej kobiety, któremu gardło przebiła oś i utkwiała w ciele. Chłopcu groziło uduszenie. Dla upamiętnienia tego wydarzenia Kościół do dziś w dniu św. Błażeja błogosławi gardła. Kiedy daremne okazały się wobec niezłomnego biskupa namowy i groźby, zastosowano wobec niego najokrutniejsze tortury, by zmusić go do odstępstwa od wiary, a za jego przykładem skłonić do apostazji także innych. Ścięto go mieczem prawdopodobnie w 316 r.